

USPEL REFERENDUM

Vrtci kot enovita delovna organizacija

Obstoječa organiziranost vzgojnovarstvenih organizacij in vzgojnovarstvenih enot po osnovnih šolah ni bila ustrezna. Prevelika je bila namreč razdrobljenost, takšna organiziranost je bila neracionalna, po posameznih vrtcih so obstajala različna merila in različne ekonomske cene. Prav zato je že lani vzkliła ideja, da bi se reorganizirali.

Letos so zbori delavcev na to temo stekli. Nerazjasnjena vprašanja so se razčistila, pojasnjevala, pomisleki so se pretehtali, iskale so se najbolj ustrezne rešitve. Delavci, zaposleni v vzgojnovarstvenih organizacijah naše občine so se tako po temeljitih pripravah odločili, da tudi z referendumom potrdijo pretehtano željo po organizirani enoviti delovni organizaciji.

Da je takšna oblika dela vrtcev boljša za zaposlene, so ugotovili delavci sami. Samoupravljanje bo lahko zares dobilo pravi odraz, socialna varnost zaposlenih bo tako neprimerne večja, informiranje bo lažje steklo, kvaliteta dela se bo izboljšala, delovni čas bodo lahko racionalneje izkoristili in še bi lahko naštevali. Kaj pa bo ta organiziranost prinesla staršem? Morda naj omenimo le najpomembnejše: cena za vzgojo in varstvo otroka v vrtcu bo enaka za vse, ne glede na katerem vrtcu v naši občini bo otrok varovan.

Vse te želje in načrte je sedaj treba začeti uresničevati, usoden preobrat je bil namreč 16. novembra storjen. Referendum za sprejem Samoupravnega sporazuma o združitvi v enovito delovno organizacijo VVO Ljubljana Vič-Rudnik je namreč

uspel. 320 delavcev ali 80,6 odstotkov delavcev je namreč na volilnih lističih obkrožilo »ZA«.

Poglejmo malo bolj podrobno, kako so se delavci v posameznih vrtcih odločali.

V VVO Milan Česnik je od 40 volilcev glasovalo 38 delavcev. Od teh se jih je 29 odločilo za predlog, kar pomeni 72,5 odstotkov.

Delavci VVO Krim Rudnik so referendum izglasovali z 80 odstotki, saj se jih je od 47 delavcev, kolikor jih je od skupnega števila 50 glasovalcev prišlo na referendum, kar 40 odločilo za združitev.

V VVO Malči Belič se je od skupnega števila 111 volilcev referendumu odzvalo 110 delavcev. 102 delavca ali 91,9 se jih je odločilo za.

V VVO Rožna dolina je referendum uspel s 87,5 odstotki, saj se je od 16 delavcev volitev udeležilo 15 volilcev, 14 od teh pa jena glasovalnem lističu obkrožilo ZA.

41 je volilcev v VVO Angelce Miklavc-Mami. Referenduma se je udeležilo vseh 100 odstotkov delavcev. Izid: 68,3 odstotka ZA.

VVO Marije Novak je predlog izglasovala z 71,4 odstotki, saj je od skupnega števila 35 delavcev ZA glasovalo 25 zaposlenih. Povsem enake številke veljajo tudi za VVO Trnovo.

V VVO Sonje Vidmar se je od 69 delavcev referenduma udeležilo 66 delavcev, od teh jih je bilo 57 za predlog, kar pomeni, da je referendum o združitvi uspel z 82,6 odstotki.

NINA LEGAT-ČOŽ

Obvestilo

Naročila za o semenjevanje se sprejemajo od 7. do 8.30, tel. 268-543.

Sedež VETERINARSKEGA ZAVODA »KRIM« DE Ljubljana Vič-Rudnik je pri VAR-NOSTI, Koprška ulica šte. 46.

Stalna dežurna veterinarska služba in o semenjevanje govēdi za območje Ljubljana Vič-Rudnik

Tile otroci verjetno niti ne slutijo kako pomemben korak je bil v njihovem vrtcu storjen 16. novembra. Prav verjetno pa bodo občutili, da se je v njihovem vrtcu nekaj obrnilo na bolje, kvaliteta dela vzgojiteljev bo namreč boljša, vsaj pričakovati je tako.

BILI SMO V DELOVNI ORGANIZACIJI

Trnovski gradbinci znajo varčevati

Gradbeno podjetje Trnovo je s svojimi 65 zaposlenimi (to število se včasih povzpne do 70) v svoji stroki pritlikavec, vendar je za viško občino vendarle pomemben, saj je edini predstavnik svoje branže v občini. Končno pa tudi njegovih 50 milijonov celotnega prihodka v tem letu nekaj pomeni, posebej še ker so ga načrtovali le 40 milijonov in ga torej preseglji kar za eno četrtino. Pri tem jim ostane ob koncu leta približno desetina »čistega«, letos torej 5 milijonov dinarjev. To ni malo, temveč je lep uspeh, ki pa ga Trnovčani niso dosegli z navijanjem cen temveč s svojo varčnostjo, izredno organiziranostjo in »pretuhtano« previdnostjo.

V gradbenem podjetju Trnovo so ves čas od leta 1973, ko so se usmerili v gradbeništvo – prej so delali kot servis krajevne skupnosti (od leta 1965 naprej in so imeli v svoji sredini vse od čevljarja do zidarjev) zelo previdno stopali naprej. Danes bi lahko imeli tudi že 200 in več zaposlenih, vendar bi bila takšna rast nezdrava, saj bi se morali širiti s pomočjo posojil. Malce večji bi bili ravno premajhni za velike posle in preveliki za male. To bi v današnjih zaostrenih razmerah gospodarjenja lahko pomenilo polom. Ker so se odločali za organsko rast kolektiva, pa jim tudi danes ne manjkujeta dela. Krize skorajda ne občutijo, zanjo so v svojem poslu praktično izvedli šele pred tedni, ko se je pri malem poslu pojavil na natečaju kot konkurent velik gradbeništva. Cene je v primerjavi z nekdanjimi znižal kar za rekordnih 30 odstotkov, vendar je bil še vedno dražji kot GP Trnovo. Očitno je »velikanu« šlo le za

zaposlitev delavcev, pa čeprav z izgubo ali pa so prej kovali nekateri velikanske dobičke, če lahko toliko spustijo cene.

Delovna disciplina je prvo

Za kolektiv GP Trnovo je mogoče reči bolj, da so velika družina kot firma. Organizacija dela, ki so jo vzpostavili je takšna, da se vsako jutro vidijo na »raportu« in to pol ure pred začetkom delovnega časa. Potem se odpeljejo na gradbišča in začno točno ob sedmih. Če je gradbišče dalj, gredo prej. Seveda pa je takšna organizacija mogoča le pri majhnem kolektivu. Na gradbiščih nehajo z delom, ko mine osem ur in se šele potem odpravijo proti matični firmi ali domov. Tako delavci izgubijo na poti sicer več časa, vendar jim to firma posebej plača s terenskimi dodatki. To se je pokazalo kot zelo racionalno, vendar je ta način zaradi spremembe zakonodaje ogrožen in kaj lahko se zgodi, da bodo zato tudi Trnovčani začeli odhajati na delo šele ob uradnem začetku kar pa bi pomenilo slabše poslovanje in tudi dražje. Zato gradbinci iz Trnovega menijo, da so predpisi povsem zgrešili smer in podpirajo lenobo namesto dela.

Dvajset ljudi, ki je začelo delati leta 1973, je imelo skladišče na zasebnem dvorišču, bili so brez prostorov, imeli pa so en sam trickel. Za začetek so sezidali hišo po naročilu in pri gradnji so nategovali železo kar s tovornjakom, beton mešali ročno itd. Počasi pa so nakupili mehanizacijo.

»Danes smo stalen partner Kolinske, Perutnine Zalog, trebanjskega Trima, Termike in še številnih delovnih organizacij«, po-

jasnjuje današnji položaj direktor AVGUŠTIN ZADNIKAR. »Gradimo pa lahko vse do zasebne hiše, do različnih manjših industrijskih objektov ali jih vzdržujemo, marsikaj pa naredimo tudi za potrebe SLO«.

Gradbinci iz Trnovega imajo v podjetju pravzaprav dve skupini: šest je krovcev oziroma stavbnih kleparjev, ostalo pa so gradbinci. Ker je stavbno kleparstvo iskana reč, se sploh ne bojijo, da jim bo zmanjkalo dela. Bolj se bojijo tega, da jim zmanjkujeta ljudi. Ko je delavec starejši, ne more več na streho, mnogi tudi že prej niso sposobni za ta posel, ker se bojijo višine in tako se izbor manjša. Čeprav zasluži stavbni klepar povprečno v Trnovem 12 tisočakov, se mladi sploh ne odločajo za ta poklic. Zato so morali prekvalificirati nekaj strojnih ključavničarjev, da so rešili kadrovske probleme, ki so bili pri krovcih vedno bolj pereči. Nezaposlenost o kateri v zadnjem času veliko govorimo, še ni povzročila kakšnega večjega povpraševanja po delu kot pravijo Trnovčani.

Dve delovni soboti za rovokopač

Delavci v GP Trnovo so pred časom kupili rovokopač. Zanj so delali dve prosti soboti, eno pa so namenili za pospravljanje dvorišča in prostorov. Pri teh delih, ki so bila prostovoljna ni manjkalo niti en sam. Direktor pravi, da je zavest v kolektivu resnično visoka in da so v firmi uspeli prika-

Avguštin Zadnikar

zati medsebojno soodvisnost do te stopnje. »Ne delaj tako počasi, saj bomo manj dobili«, »zakaj ne paziš, pa si razbil opeko in to je za nas izguba«, »tisti žebelj poberi, ker je naš«, »če bi bolj pazil se ne bi udaril po prstih in ti ne bi sedaj plačevali bolniško« itd. so pripombe, ki menda dežujejo med sodelavci samimi. Skratka vse je »naše«, »gre za nas« ipd.

Zaradi tega je malo delovnih nesreč, pa tudi varnostno opremo dosledno uporabljajo in alkohol na delovnem mestu je pregreha, ki ima za posledico vročevanje delovne knjižice.

Komisija za medsebojna razmerja delavcev pa vsak mesec oceni po več kriterijih vsakega delavca posebej in to lahko pomeni tudi tisočaka ali več razlike v izplačilu.

Gradbinci pa so poskrbeli za svoje samske tovariše tako, da so jim preskrbeli streho nad glavo. V samskem domu je 6 oseb in v njih prostora za 25 ljudi, ki plačajo za mesec bivanja 500 dinarjev.

V GP Trnovo so že večkrat razmišljali o povezovanju, pa doslej niso prišli naprej. Menili so se z Univerzalom iz Ivančne gorice, pa Univerzalovci niso bili za to. Proti povezovanju so bili tudi v sosednji delovni organizaciji KIP, pa čeprav bi oni kot izdelovalci in postavljalci dimnikov lahko odlično sodelovali s Trnovčani. Skupno še s kom bi postavili Trnovčani betonarno in še kup načrtov imajo.

Načrte bodo sedaj lahko uresničevali zaenkrat le v svojih okvirih. Nameravajo kupiti tovornjak, ki bo lahko prepeljal naenkrat deset kubikov in skušali si bodo najti delo za zimske čase. Tedaj se gradbeni sezona neha in da ne bi pojedli kar poleti zaslužijo, bi radi našli stransko proizvodnjo še za zimo.

»Stabilizacija? Kaj ni vse naše poslovanje že povsem stabilizacijsko? Mislimo, da je in da nimamo več kje še najti kaj«, pravi Avguštin Zadnikar.

MILOVAN DIMITRIĆ